

Colind prin trupul tău, iubito

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E lună plină-n iarna asta blândă,
Iar nopțile sunt lungi, mereu fierbinți,
Dorințele scadente-mi cer dobândă
Și nu-s puține, nici nu sunt cumiți

Visez la pielea ta catifelată
Ce ierni de-a rândul lângă șemineu,
O consumam fierbinte,-n ciocolată
Se transforma curgând pe pieptul meu.

Azi când privesc pe geam în depărtare
Se-aude pulsul cailor gonind
Și mă gândesc ce dulce sărbătoare
Când trupul tău, iubito, îl colind.

- Se-apropie solstițiul și zăpada
Întârzie să cadă pe pământ,
Îmi cenzurez iubirea, am dovada
Că nu există-n lume vreun cuvânt

Să-ți spună că prin trupul meu aleargă
Sălbatici inorogi mânați de dor,
Nu pot să-i țin în frâu, prin stepa largă
A inimii străbat tulburător

Acele ierni când blănurile albe
Ne-adăposteau, în trupul meu sfîțînd
Venirea ta, azi florile sunt dalbe
Și-n amintiri răsună un colind.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif